

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani
Judecător-Ion Timofei
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători-Boris Bîrca
Maria Moraru, Mihail Ciugureanu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței , judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Ion Vîlcov și Vera Macinskaia

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către IS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Daac System Integrator” SRL împotriva S.C. „MMPS COM” SRL și ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la declararea nulității acordului adițional din 22.02.2010 la contractul nr.146 din 28.05.2008,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21.02.2013, prin care a fost respins apelul declarat de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 27 iunie 2012, prin care acțiunea a fost admisă,

C O N S T A T Ă :

La data de 17.01.2011, reclamantul a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.C. „MMPS COM” SRL și ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la declararea nulității acordului adițional din 22.02.2010 la contractul nr. 146 din 28.05.2008

În motivarea acțiunii a invocat faptul că la 28.05.2008, întreprinderea „MMPS COM” SRL a încheiat cu ÎS „Registru” Contractul nr. 146.La baza acestui contract a stat hotărârea Consiliului de administrație al ÎS „Registru” reflectată în procesul verbal nr.5 din 23.05.2008. Potrivit hotărârii respective s-a acceptat utilizarea în oficiile teritoriale ale ÎS „Registru” a terminalelor de plată. Concomitent s-a acceptat încheierea contractului între ÎS „Registru” și „MMPS COM” SRL, privind

utilizarea în oficiile teritoriale a întreprinderii a terminalelor de plată (bancomatelor) și taxa stabilită pentru serviciile acordate în mărime de 6% din volumul mijloacelor financiare primite pentru ÎS „Registru” prin intermediul acestora. La 05.06.2008, părțile implicate în litigiu au încheiat Acordul adițional nr. 1 la Contractul nr.146 din 28.05.2008. Potrivit p. 1 din Acord a fost completat Contractul nr.146 cu un nou punct, care a devenit p. 7.4, potrivit căruia au fost prevăzute condițiile de reducere a remunerației stabilite inițial. Atât contractul de bază cât și acordul adițional nr.1 din 05.06.2008, au fost încheiate de administratorul SC „MMPS COM” SRL, în baza hotărârii adunării generale a întreprinderii. În același timp, administratorul întreprinderii Valentin Bambuleac, fără a dispune de împuternicirile necesare, a semnat la data de 22. 02. 2010 un Acord adițional la Contractul nr. 146, prin care a fost modificat p.7.4 din contract, iar remunerația a fost redusă până la 3% din volumul plăților încasate prin intermediul terminalelor.

Acordul adițional din 22.02.2010, cade sub incidența art. 195 CC și în esență reprezintă un act juridic care este afectat de vicii ce implică nulitatea absolută a acestuia.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27.06.2012 acțiunea s-a admis, s-a declarat nul acordul adițional din 22.02.2010 la contractul nr. 146 din 28.05.2008. (f.d.92-93).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.02.2013 a fost respins apelul declarat de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 27 iunie 2012, prin care acțiunea a fost admisă.

La 16 mai 2013, ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani din 27.06.2012 și deciziei CA Chișinău din 21.02.2013 cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă, încasarea de la SC „Dacc System Integrator” SRL a cheltuielilor clegate de taxa de stat în sumă de 135 lei.

În motivarea recursului, recurentul a invocat interpretarea eronată a legii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” în termen, deoarece copia deciziei a fost expediată în adresa părților la 12.04.2013 (f.d.145).

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

La caz, recurentul a invocat drept temei de recurs art.432 alin.(2) lit. c) și anume interpretarea eronată a legii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, precum că nu a știut și nu trebuia să știe despre limitările administratorului SC „MMPS COM” SRL la încheierea actelor juridice valoarea cărora nu depășește 25% din capitalul social al întreprinderii, urmează a fi apreciate critic de către instanța de recurs. Or, pînă la încheierea contractului nr.146 din 28.05.2008, SC „MMPS COM” SRL i-a prezentat recurentului actele de constituire din care rezultă limitele împuternicirii administratorului intimatului.

Mai mult decât atât, chiar și în conținutul contractului nr.146 din 28.05.2008 semnat de ÎS „Registru” se enunță să administratorul întreprinderii S.C.„MMPS COM” SRL acționează în baza statutului societății comerciale, situație care denotă faptul că ÎS „Registru” a cunoscut conținutul actului de constituire.

În asemenea circumstanțe, actul juridic este afectat de nulitate, deoarece la încheierea acestuia a fost viciat consimțământul. Prin urmare, Bambuleac Valentin nu a avut împuternicirile necesare pentru a semna acordul adițional din 22.02.2010.

Distinct de cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că hotărârile contestate au fost adoptate cu aplicarea corectă a legii materiale.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele , au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” , în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel, căroră instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” , se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Vîlcov

Vera Macinskaia